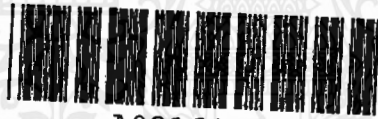

โครงการออกแบบปรับปรุงเครื่องปิด/ฝัถ้วลิสงสำหรับเกษตรกร

นายบพิธ สิงห์โต

รหัสประจำตัว 38030519

A021647

เลขหมู่	01878	021647
เลขทะเบียน	-7 กค 2540	
วัน เดือน ปี		

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
 สาขาศิลปอุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์ศิลปอุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE INVENTION OF PEANUT PEEL OFF MACHINE

A THESIS SUBMITTEN IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIMEN FOR THE DEGREE
BACHELOR OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
DEPARTMENT OF ARCHITECTURAL EDUCATION
KING MONGKUT 'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1997

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INDUSTRIAL DESIGN. ED

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเครื่องผลิต/ฝักถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร

นักศึกษา นายบพิธ สิงห์โต

หลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาศิลปอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลงนาม
อาจารย์อุดมศักดิ์	สาริบุตร	
อาจารย์สถาพร	ดิบุญมี ณ ชุมแพ	
อาจารย์ธเนศ	ภิรมย์การ	
อาจารย์พิศุทธิ์	ศิริพันธ์ุ	
อาจารย์ดารณี	เพ็งสะและ	
อาจารย์นิรัช	สุดสังข์	
อาจารย์ประวิทย์	เหลียงกอบกิจ	
อาจารย์เอกชัย	เลิศชำซอง	
รศ.นพคุณ	สุขสถาน	
อาจารย์มงคล	นภาชัยเทพ	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 7 มีนาคม 2540

สถานที่สอบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณบดี

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร
นักศึกษา	นายบพิธ สิงห์โต
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์ นิรัช สุตสังข์
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาศิลปอุตสาหกรรม
ภาควิชา	ครุศาสตร์ศิลปอุตสาหกรรม
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2540

บทคัดย่อ

การออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร โดยมีวัตถุประสงค์คือเพื่อ ออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร ซึ่งเครื่องผลิตฝัดจะใช้ระบบกลไกอย่างง่ายในการหมุนใบพัดสำหรับผลิต

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้เริ่มการทำงานจากการกำหนดปัญหา การ กำหนดขอบเขตในการออกแบบและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับรวมถึงการศึกษาเอกสารต่างๆเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการออกแบบ และเพื่อให้การออกแบบมีความสมบูรณ์และเหมาะสมในการใช้งาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลต่างๆ โดยนำเสนอเป็นภาพ 2 มิติ การเขียนแบบ เพื่อการผลิต ตัวผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ผลที่ได้จากการวิจัยคือ เครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร โดยตัวผลิตภัณฑ์จะใช้มอเตอร์ในการหมุนใบพัดผลิต/ฝัด ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถทำงานได้เร็วขึ้น ตัวผลิตภัณฑ์จะสามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรม วัสดุที่ใช้ผลิตจะเป็นเหล็กแผ่นและเหล็กกล่อง ระบบการทำงานผู้วิจัยได้นำความคิดมาจากการทำงานของผลิตภัณฑ์เครื่องกะเทาะเปลือกถั่วลิสง โดยนำมาประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งานของเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสง นอกจากนี้ยังส่งเสริมอาชีพทางการเกษตรเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าอีกด้วย

Thesis Title	Invention of Peanut Peel off Machine
Student name	Boapit singhto
Thesis adviser	Nirat Soodsang
Level of Study	Bachelor of Science in Industrial Education B.S.I.Ed. (Industrial Design)
Department	Architecture Education King Mongkut 's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1997

ABSTRACT

The objective of this thesis is to improve efficiency of agriculture in harvesting their peanuts through the invention of a peanut peel off machine. The machine would be equipped with simple mechanical motors running a propeller fan to peel off the peanuts.

The researcher 's program started from analysing obstacles of agriculturer 's procedures, outline of design, expected results and studying of involved documents as well as similar cases. To make his work most perfect, the researchers will present his work in a two dimension design of the invention as well as building model of the machine.

The research is expected an invention of peanut peel off machine as an outcome. The machine will be driven by motor and will help reduce agricultureres' time of their working procedures. Another important goal is that the machine be practical and applicable to every agricultureres.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/คัดถ้วยลิสงสำหรับเกษตรกร เป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีของภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม โครงการนี้สำเร็จลุล่วงลงได้เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ท่านอาจารย์อุคมศักดิ์ สาริบุตร และอาจารย์รัช สุตสังข์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ สรจักร์ กุณาสิรินทร์ ที่ช่วยออกทุนในการทำหุ่นจำลอง ทำให้ผู้วิจัยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก และขอขอบคุณบุคคลต่างๆที่ได้ช่วยอนุเคราะห์ ข้อมูลทั้งด้าน พฤติกรรมและข้อมูลพื้นฐานต่างๆทำให้งานวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

บุคคลที่สำคัญที่สุดคือกลุ่มเพื่อนๆที่ให้การช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่ได้เพื่อนๆช่วย งานวิจัยครั้งนี้คงจะประสบความสำเร็จได้ยาก และบิดา มารดา ถึงแม้ว่าจะอยู่ห่างไกลจากผู้วิจัย มากก็ตามท่านยังให้กำลังใจอยู่เสมอ หายที่สุดนี้ ขอให้ทุกๆคนที่ช่วยข้าพเจ้าจงประสบโชคดีตลอดไป

นายบพิธ สิงห์โต

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VII

บทที่

1. บทนำ

เหตุผลในการนำเสนอ.....	1
วัตถุประสงค์โครงการ.....	2
ที่มาของปัญหา.....	2
ปัญหาที่เกิดขึ้น.....	2
แนวทางการแก้ปัญหา.....	3
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	8
ขอบเขตการศึกษาข้อมูล.....	9
ขอบเขตการออกแบบ.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9

2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	11
--------------------------	----

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีสำรวจและรวบรวมข้อมูล.....	101
แหล่งที่มาของข้อมูล.....	102
วิธีการวิเคราะห์.....	103
วิธีสร้างเครื่องมือวิจัย.....	104

4. ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์.....	105
การออกแบบ.....	116
-แบบถ่ายย่อ.....	116

-SKETCH DESIGN.....	116
---------------------	-----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
-PRESENTATION.....	117
-WORKING DRAWING.....	121
-MODEL.....	128
5.สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	129
ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก.....	131
ก.แบบอนุมัติหัวข้อโครงการ.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	133

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1. ตัวเลขแสดงขนาดสัดส่วนมนุษย์.....	98
2. ถั่วลิสง: เนื้อที่ ผลผลิตต่อไร่ ราคาและมูลค่าผลผลิตตามราคาที่เป็นจริง.....	99
3. ถั่วลิสง: เนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่.....	99
4. ถั่วลิสง: เนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่.....	100
5. การวิเคราะห์รูปทรงของหูจับในการยกตัวผลิตภัณฑ์.....	108
6. การวิเคราะห์วัสดุโลหะเหล็กทำหูจับยกตัวผลิตภัณฑ์.....	109
7. การวิเคราะห์รูปทรงตะแกรงทางออกของถั่วจากตัวเครื่อง.....	110
8. การวิเคราะห์รูปทรงตัวถัง.....	111
9. การวิเคราะห์วัสดุในการผลิตโครงสร้างฐาน.....	112
10. การวิเคราะห์วัสดุในการทำหูจับยกตัวผลิตภัณฑ์.....	113
11. การวิเคราะห์รูปทรงโครงสร้างฐาน.....	114
12. การวิเคราะห์ลักษณะของใบพัดในการปลิดถั่ว.....	115

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1. มือจับฝาด้านบนตัวเครื่อง.....	3
2. มือจับเพื่อยกด้านข้าง.....	4
3. เครื่องปัด/ฉีดถัถีสง.....	5
4. ด้านหลังของตัวผลิตภัณฑ์.....	6
5. ด้านข้างตัวผลิตภัณฑ์.....	7
6. ตัวผลิตภัณฑ์เครื่องปัด/ฉีดถัถีสง.....	8
7. พันธุ์ถัถีสงพวงวาเลนเจีย.....	16
8. ถัถีสงพันธุ์ขอนแก่น 60-1.....	19
9. การเก็บเกี่ยวถัถีสง.....	35
10. การปฏิบัติในการเก็บเกี่ยว.....	35
11. เครื่องปัด/ฉีดในขณะที่ใช้ปัด.....	53
12. เครื่องปัด/ฉีดในขณะที่ใช้ฉีด.....	54
13. ลวดเสริมคอนกรีตอัดแรง.....	59
14. ลักษณะการคัดโลหะด้วยเครื่องและแม่พิมพ์.....	65
15. ลักษณะเครื่องคัดพักรูปโลหะแผ่น.....	66
16. ลักษณะการม้วนโลหะด้วยเครื่อง.....	67
17. การเข้าขอบนอกโลหะ.....	68
18. การพับตะเข็บแบบต่างๆ.....	69
19. ลักษณะการเข้าขอบ.....	69
20. การต่อชิ้นงานด้วยการเชื่อม.....	70
21. ชิ้นส่วนและการต่อตู้โทรศัพท์.....	72
22. ชนิดต่างๆของสลักเกลียวที่นำไปใช้งาน.....	73
23. ส่วนอยู่กับที่.....	74
24. โครงมอเตอร์ชนิดมีกริม พร้อมแกนขลวด.....	75
25. ลักษณะของแกนขลวดมอเตอร์.....	76
26. แกนครเตอร์ของมอเตอร์รีฟัลชั่น.....	79
27. ส่วนต่างๆของบอลเบริง.....	80
28. บอลเบริงชนิดต่างๆ.....	83
29. โรลเลอร์เบริงชนิดต่างๆ.....	85
30. โครงสร้างทั่วไปของสายพานแบบตัววี.....	92
31. โครงสร้างของสายพานแบบตัววี.....	92
32. สายพานแบบโพลี.....	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

หน้า

ตารางที่

33. สายพานชิงโกนัล.....	96
34. เครื่องกะเทาะเปลือกถั่วลิสง.....	107
35. ใบฝัดในการฝัด.....	107
36. SKETCH DESIGN.....	116
37. SKETCH DESIGN.....	116
38. PRESENTATION.....	117
39. PRESENTATION.....	117
40. PRESENTATION.....	118
41. PRESENTATION.....	119
42. PRESENTATION.....	120
43. PRESENTATION.....	120
44. PRESENTATION.....	121
45. PRESENTATION.....	121
46. MODEL.....	128
47. MODEL.....	128

บทที่ 1

บทนำ

เหตุผลในการนำเสนอ

เกษตรกรเป็นอาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญที่อยู่คู่กับคนไทยมาเป็นเวลานานจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าปัจจุบันการเกษตรได้ลดความสำคัญลงเนื่องจากมีระบบอุตสาหกรรมเข้ามามีบทบาทกับสังคมไทย ทำให้ผู้คนที่เคยทำการเกษตรหันมาทำงานโรงงานอุตสาหกรรม แต่ไม่ใช่ว่าการเกษตรกรรมจะไม่มีใครทำ อาชีพเกษตรกรก็ยังมีคนส่วนใหญ่ที่ยังทำกันอยู่

การเกษตรกรรมในประเทศไทยมีการทำกันอย่างมากมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีการพัฒนากรรมวิธีการผลิตและการพัฒนาการเพาะปลูกให้ได้ผลผลิตที่ดีมากขึ้นตามความต้องการของสังคม การทำการเกษตรก็มีกันหลายวิธี เช่น การทำไร่ การทำสวน เป็นต้น ถั่วลิสงที่ทราบกันคืออยู่แล้วแต่ละปีมีการปลูกถั่วลิสงอยู่ระหว่าง 6-7 แสนไร่เศษ ผลิตได้ประมาณ 1 ถึง 1.5 แสนตัน และผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่า 200 กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตต่อพื้นที่ในการเพาะปลูกถั่วลิสงแล้วนับว่าเราได้ผลต่ำ โดยการที่เราจะเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นจะต้องใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงพันธุ์ การป้องกันกำจัดและการบริหารศัตรูพืช คุณภาพของผลิตผลที่เก็บเกี่ยวได้มีปัญหาในถั่วลิสง จากการทำลายของโรคและแมลง ทำให้ต้องมีการเก็บเกี่ยวการรักษาที่ดี เนื่องจากว่าถั่วลิสงเกือบทั้งหมดถูกใช้ภายในประเทศในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สกัคน้ำมัน และทำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

เรื่องผลิตจากการที่จะผลิตถั่วลิสงนั้นจะต้องมีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องผลิตถั่วลิสง โดยเครื่องผลิตถั่วลิสงนั้นอยากให้เกษตรกรทำงานเสร็จเร็วขึ้นและการใช้เครื่องผลิตฝักถั่วลิสงนั้นจะทำให้ฝักถั่วออกจากส่วนของลำต้นได้ทั้งหมด 100 ทำให้เครื่อง

ผลิตถั่วลิสงมีความสำคัญมากในการช่วยการทำงาน แต่ในปัจจุบันเครื่องผลิตถั่วลิสงยังพบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในส่วนต่างๆ ทำให้ต้องมีการออกแบบปรับปรุงเพื่อการที่เกษตรกรจะได้ความสะดวกในการใช้งานและได้ผลผลิตมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกร
2. เพื่อออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงโดยการใช้กลไกที่ไม่ซับซ้อนในการหมุนใบฝัดผลิตถั่วลิสง

ที่มาของปัญหา

ถั่วลิสงมีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศมากชนิดหนึ่ง นอกจากถั่วลิสงจะทำรายได้ให้กับเกษตรกรในรูปของเงินตรา คิดเป็นมูลค่าจากปริมาณการผลิตในแต่ละปี จำนวนหลายร้อยล้านบาทแล้วยังเป็นแหล่งอาหารโปรตีนของประชาชนไทยในชนบทอีกด้วย จึงนับว่าถั่วลิสงสามารถใช้เป็นแหล่งอาหารโปรตีนราคาถูกของประชาชนในชนบทได้ดี ด้วยคุณประโยชน์นานาประการของถั่วลิสงจึงทำให้ต้องมีการดูแลรักษา และค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ถั่วลิสงมีคุณภาพที่ดี การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น เครื่องผลิตถั่วลิสงที่มีการคิดค้นขึ้นมาเพื่อช่วยเกษตรกรให้มีความสะดวกเร็วยิ่งขึ้นในการผลิตถั่วลิสง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. มือจับใส่ของฝากรอบด้านมีขนาดเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดสัดส่วนในการจับของมนุษย์ ทำให้เวลาจับเพื่อดึงหรือกดฝากรอบจะทำให้ไม่สะดวกและเจ็บมือ

ภาพที่ 1

แสดงภาพมือจับฝาด้านบนตัวเครื่อง

แนวทางการแก้ปัญหา

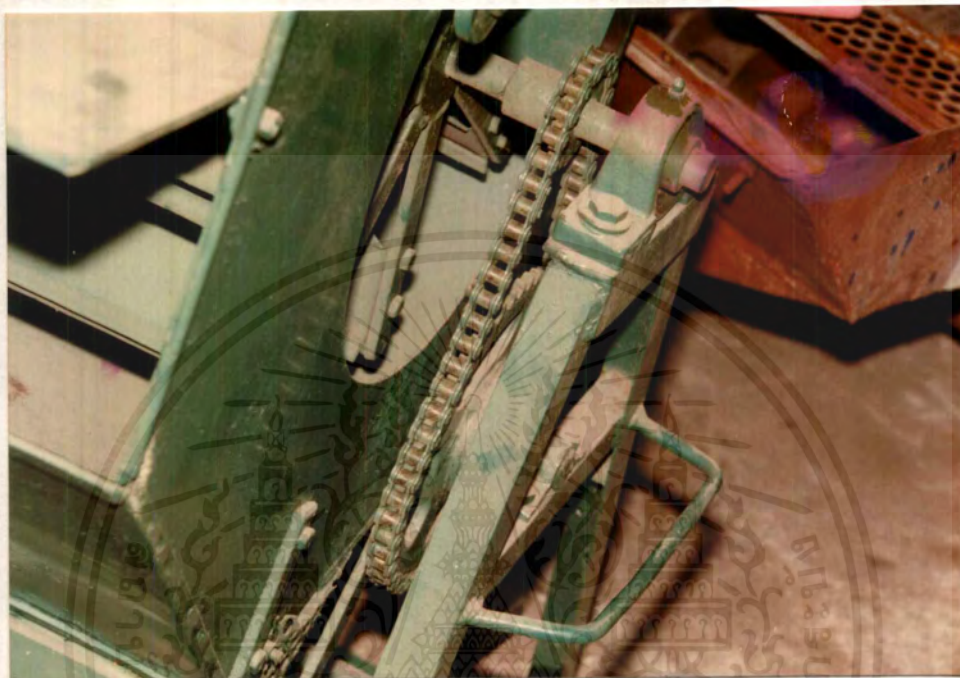
ออกแบบให้ส่วนของมือจับฝาด้านบนมีขนาดที่เหมาะสมในการใช้งานของมนุษย์

ปัญหาที่เกิดขึ้น

2. มือจับเพื่อการยกตัวผลิตภัณฑ์ด้านข้างมีขนาดเล็กไม่เหมาะสมกับสัดส่วนในการจับของมนุษย์ ทำให้จับไม่สะดวกและเจ็บมือเมื่อยกตัวผลิตภัณฑ์ขึ้น

ภาพที่ 2

แสดงภาพมือจับผลิตภัณฑ์เพื่อยกด้านข้าง

แนวทางการแก้ปัญหา

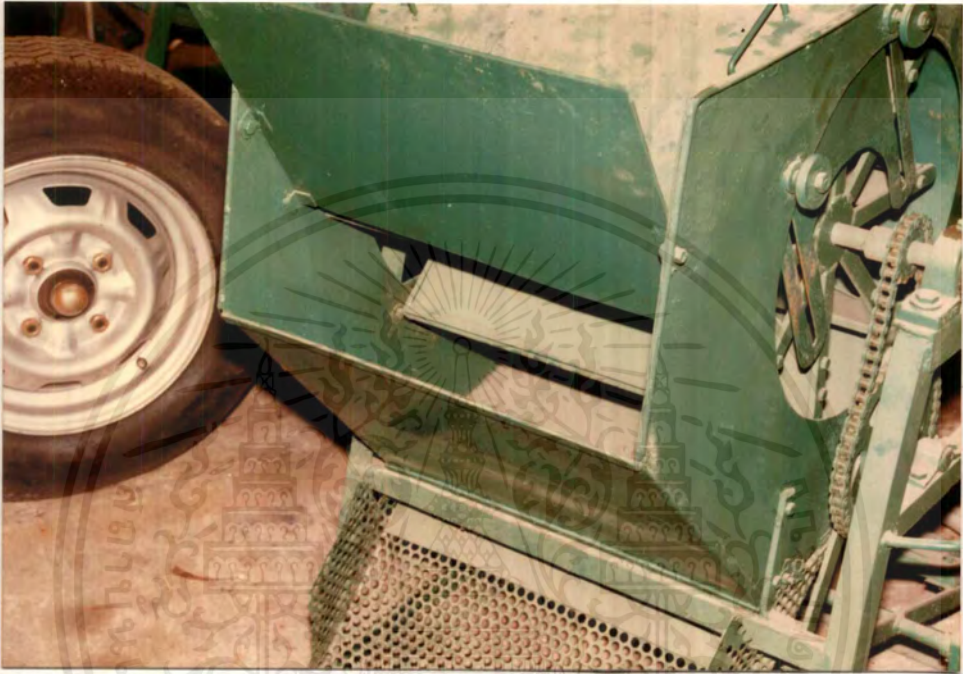
ออกแบบให้มือจับในการยกผลิตภัณฑ์มีขนาดที่เหมาะสมกับมือของมนุษย์

ปัญหาที่เกิดขึ้น

3. ตัวผลิตภัณฑ์ทำจากเหล็กทำให้น้ำหนักมาก ทำให้การเคลื่อนย้ายไม่คล่องตัว และเสียกำลังงานในการเคลื่อนย้ายมาก

ภาพที่ 8

แสดงภาพ เครื่องปัด/ฝัดถั่วลิสง

แนวทางการแก้ปัญหา

ออกแบบให้ผู้ใช้วัสดุที่เหมาะสมกับส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นต้องใช้เหล็ก

ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. ตัวผลิตภัณฑ์ไม่สามารถถอดประกอบเพื่อทำความสะอาดภายในได้เพราะตัวผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วยการเชื่อมเนื้อโลหะเข้าด้วยกัน

แนวทางการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ออกแบบให้มีการถอดประกอบในส่วนที่มีความจำเป็นในการทำความสะอาด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะอาด

ปัญหาที่เกิดขึ้น

5. ตัวผลิตภัณฑ์ไม่มีส่วนในการเก็บเศษผงจากการฝัดถั่วลิสง

แนวทางการแก้ปัญหา

- ออกแบบให้มีส่วนจัดเก็บเศษผงจากการฝัดถั่วลิสง

ภาพที่ 4

แสดงภาพ ด้านหลังของตัวผลิตภัณฑ์

ปัญหาที่เกิดขึ้น

6. ตัวผลิตภัณฑ์ไม่มีส่วนที่รองรับถั่วลิสงจากเครื่องมือผลิตเสร็จ

ภาพที่ 5

แสดงภาพ ด้านข้างของตัวผลิตภัณฑ์

แนวทางการแก้ปัญหา

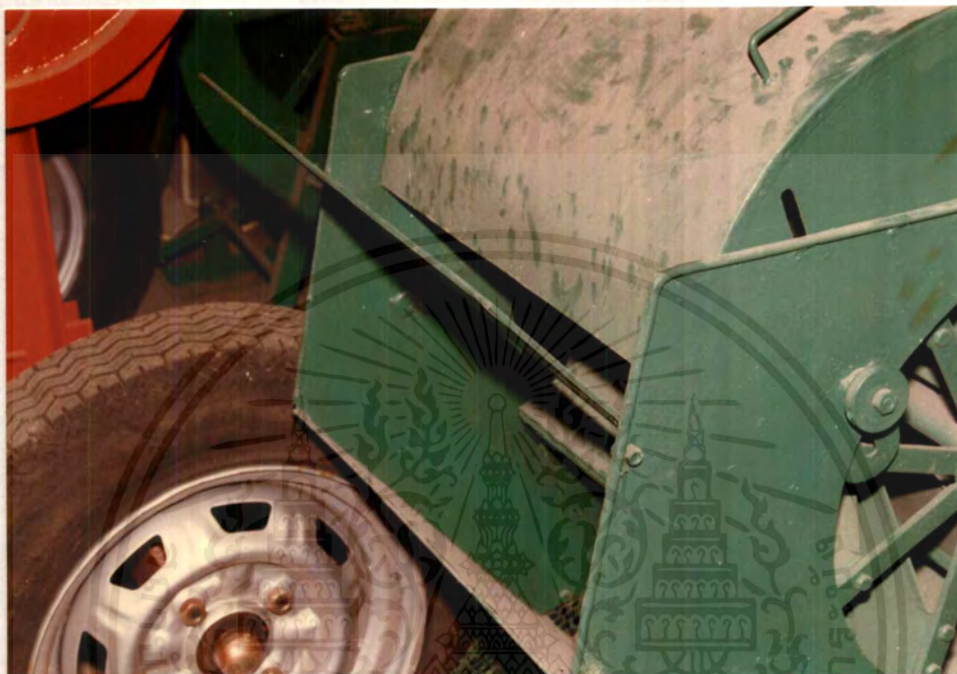
ออกแบบให้มีส่วนรองรับถั่วลิสงจากเครื่องมือการปลิดเสร็จ

ปัญหาที่เกิดขึ้น

7. ตัวผลิตภัณฑ์จะทำงานได้ด้วยการใช้เท้าเหยียบเพียงอย่างเดียว เมื่อใช้เท้าเหยียบเป็นเวลานานจะทำให้เกิดการเมื่อยขา และถ้ามีถั่วลิสงเป็นจำนวนมากจะเสียเวลามาก

ภาพที่ 6

แสดงภาพ ตัวผลิตภัณฑ์เครื่องปัด/ฝัดถั่วลิสง

แนวทางการแก้ปัญหา

ออกแบบให้มีกลไกที่ช่วยในการหมุนของใบพัดในการปัดถั่วลิสง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นต้น
3. สรุปเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการออกแบบ
5. ออกแบบ
6. นำเสนอผลงานและหุ่นจำลอง
7. สรุปผลการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาการใช้เงินและส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์เดิม
2. ศึกษาพฤติกรรมการใช้งานของตัวผลิตภัณฑ์
3. ศึกษาการปลุกถั่วลิสงและผลิตผลที่ได้จากถั่วลิสง
4. ศึกษาวัสดุชนิดต่าง ๆ และกรรมวิธีการผลิต
5. ศึกษาสัดส่วนของมนุษย์
6. ศึกษากระบวนการถอดประกอบแบบต่าง ๆ
7. ศึกษาพลังงานไฟฟ้าและอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า
8. ศึกษามอเตอร์ชนิดต่าง ๆ

ขอบเขตของการออกแบบ

1. ออกแบบให้ถอดประกอบเพื่อการทำความสะดวกได้
2. ออกแบบให้มีการทำงานโดยการใช้กลไกช่วยในการทำงาน
3. ออกแบบให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้งาน
4. ออกแบบให้สามารถเคลื่อนย้ายได้
5. ออกแบบให้เหมาะสมกับสัดส่วนของมนุษย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เครื่องผลิต/ฝัดถั่วลิสงที่สามารถใช้กลไกที่ช่วยในการผ่อนแรงในการทำงานของเกษตรกร
2. เกษตรกรผู้ปลูกถั่วลิสงมีความสะดวกในการทำงานในการผลิต/ฝัดถั่วลิสงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เป็นการศึกษาข้อมูลในการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องผลิต/ตัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกรมีวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบปรับปรุงเครื่องผลิต-ตัดถั่วลิสงสำหรับเกษตรกรโดยใช้ระบบกลไกการทำงาน การใช้งานที่ในการหมุนใบพัดผลิต/ตัด โดยจะศึกษาข้อมูลเอกสารต่างๆที่มีเนื้อหาที่มีความสอดคล้องและเป็นข้อมูลช่วยในการออกแบบและรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยและยังมี ส่วนข้อมูลพฤติกรรมการใช้งาน

การทำในส่วนของข้อมูลต่างๆ นี้เพื่อในไปเป็นแนวทางในการออกแบบที่ถูกต้องเหมาะสม โดยในโครงการนี้จะมีการศึกษาข้อมูลในส่วนต่างๆ ที่เป็นเอกสารดังนี้

1. ถั่วลิสง
2. สถิติต่างๆเกี่ยวกับถั่วลิสง
3. เครื่องผลิต/ตัดถั่วลิสงแบบทำเหยียบ
4. วัสดุในการผลิตและกรรมวิธีการผลิต
5. ระบบกลไกในการทำงาน
6. สัดส่วนของมนุษย์
7. สีที่ใช้ในการออกแบบ

ข้อมูลทั้งกล่าวมาทั้งหมดเป็นข้อมูลเอกสาร แต่ยังมีข้อมูลอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญในการออกแบบ คือข้อมูลด้านพฤติกรรม โดยได้มาจากการสัมภาษณ์และการสังเกตของผู้วิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบต่อไป

การสัมภาษณ์ ด้านพฤติกรรมที่ทำการสอบถามมีดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้งานของผลิตภัณฑ์เดิม
2. พฤติกรรมเตรียมการใช้งานของผลิตภัณฑ์เดิม
3. พฤติกรรมการทำงานของเกษตรกร

การสัมภาษณ์ที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. ระบบการทำงานของเครื่องผลิต/ตัดถั่วลิสง
2. ลักษณะการทำงานของมอเตอร์ที่เหมาะสม

จากการศึกษาในส่วนของเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะทำให้เราได้ส่วนประกอบต่างๆ ที่เหมาะสมกับการออกแบบ และตรงตามวัตถุประสงค์ที่เราได้ตั้งไว้

การศึกษาเรื่องถั่วลิสงนั้นเป็นการศึกษาลักษณะต่าง ๆ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของถั่วลิสง โดยมีการศึกษาแหล่งผลิต พันธุ์ และประเภทของถั่วลิสง เป็นต้น การศึกษาก็เพื่อให้ได้ทราบและเพื่อเป็นข้อมูลเพื่อช่วยในการออกแบบ

ถั่วลิสง กุลนาถ นนทรี (2531)

ในบรรดาพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ หลายชนิดของเมืองไทย ถั่วลิสงนับเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและปลูกกันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ เพราะเป็นพืชที่ปลูกง่าย ปลูกได้ดีในดินแทบทุกชนิด ปลูกได้ตลอดปี มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นและมีการปฏิบัติดูแลรักษาร้อยเมื่อเทียบกับพืชเศรษฐกิจชนิดอื่น ปัจจุบันเกษตรกรนิยมปลูกถั่วลิสงเป็นพืชหมุนเวียนและเป็นพืชแซมกับพืชไร่ต่าง ๆ โดยพบว่ามีการปลูกถั่วลิสงกันปีละประมาณหนึ่งล้านไร่ และให้ผลผลิตถึงปีละ 200,000 ตัน แหล่งปลูกส่วนใหญ่อยู่ทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่มีการปลูกถั่วลิสงกันมาได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง น่าน พะเยา เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์ นครราชสีมา ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ และสุรินทร์

ปริมาณถั่วลิสงที่ผลิตได้ภายในประเทศมีการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการถั่วลิสงภายในประเทศสูงขึ้น จึงไม่เหลือพอที่จะส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และยังไปกว้านอนประเทศไทยเรายังนำถั่วลิสงเข้าเพื่อบริโภคอีกด้วย ดังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (ปี พ.ศ.2530-2534) รัฐบาลจึงได้ตั้งเป้าหมายการผลิตถั่วลิสงจากปีละ 200,000 ตัน ในพ.ศ. 2530 เพิ่มขึ้นเป็น 220,000 ตัน ในปีพ.ศ. 2534 เพื่อเป็นการลดปัญหาการขาดแคลนถั่วลิสงเพื่อใช้ในการบริโภคภายในประเทศ

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า สถานการณ์ในด้านการผลิตถั่วลิสงยังมีอนาคตมากเพียงพอที่จะใช้บริโภคภายในประเทศ และควรขยายการผลิตให้มากขึ้นเพื่อให้สามารถส่งเป็นสินค้าออกไปขายยังต่างประเทศได้ด้วย เพราะประเทศที่รับซื้อถั่วลิสงจากไทยส่วนใหญ่

เป็นประเทศที่อยู่ในเอเชียแทบทั้งสิ้น เช่น ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ จำหน่ายได้มากเสียค่าก็ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ง่ายในการขนส่งน้อย และตลาดค่อนข้างแน่นอน นอกจากนี้ยังพบว่าความต้องการของตลาดดังกล่าววันแต่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะประชาชนเพิ่มขึ้น และการขยายตัวในด้านอุตสาหกรรมก็เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะการใช้ถั่วลิสงเป็นอาหารได้ก้าวหน้าไปมาก สามารถนำไปใช้ทำเนยถั่วลิสง บรรจุกระป๋อง ตลอดจนทำเป็นขนมต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับของคนอยู่ทั่วไป

ประโยชน์ของถั่วลิสง

ถั่วลิสงเป็นพืชที่มีประโยชน์ต่อมวลมนุษยมาก แทบทุกส่วนของถั่วลิสงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น เมล็ด ผัก ลำต้น หรือส่วนอื่น ๆ ของถั่วลิสงยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านโภชนาการ อุตสาหกรรมและการเกษตร เช่น ผักสดใช้สำหรับต้มรับประทาน เมล็ดใช้ทำถั่วอบ ถั่วคั่ว ถั่วป่น ทำแป้งผสมทำอาหารเด็กอ่อน ทำขนมถั่วตัด ถั่วกระจก ถั่วทอด เนยถั่วลิสง และเนยเทียม

สารประกอบที่สำคัญของถั่วลิสง

โปรตีน	26	เปอร์เซ็นต์
คาร์โบไฮเดรต	23	เปอร์เซ็นต์
ไขมัน	45-50	เปอร์เซ็นต์
แคลเซียม	52	มิลลิกรัม
เหล็ก	1.9	มิลลิกรัม
กาก	1.9-3	เปอร์เซ็นต์
ถั่วลิสง 100 กรัมให้พลังงาน	546	แคลอรี

และเนื่องจากถั่วลิสงเป็นพืชที่มีน้ำมันอยู่ในปริมาณสูง จึงได้มีการนำน้ำมันจากเมล็ดถั่วลิสงไปใช้ประโยชน์เช่น เป็นน้ำมันทอด เพราะมีคุณสมบัติดีกว่าน้ำมันจากเมล็ดฝ้าย น้ำมันมะพร้าว น้ำมันถั่วเหลือง และน้ำมันข้าวโพด อีกทั้งเหมาะที่จะใช้ผสมเป็นน้ำปรุงรสได้

ดีกว่าน้ำมันดังกล่าวอีกด้วย นอกจากนี้ยังนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของยาสำคัญ ๆ อีกหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิด เช่น เพนนิซิลิน วาคิวนาลิน และใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ส่วนน้ำมันที่มีคุณภาพต่ำที่ได้จากการสกัดกากถั่วลิสง หลังจากบีบเอาส่วนหนึ่งออกไปแล้ว สามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมสบู่และเป็นส่วนผสมของผลิตภัณฑ์อีกหลายชนิด สำหรับกากถั่วลิสงที่เหลือจากการบีบหรืออัดเอาน้ำมันออกแล้ว สามารถนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์ เช่นเดียวกับต้นถั่วลิสงที่เหลือจากการผลิตเอาฝักออกแล้ว

ประวัติและถิ่นกำเนิด

ถั่วลิสงเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกาใต้แถบประเทศบราซิล ปารากวัย เปรู อูรุกวัย และอาร์เจนตินา ต่อมาได้แพร่ขยายเข้าไปปลูกในอเมริกา ซึ่งบรรดาพวกทาสที่ได้โดยสารไปกับเรือ ได้นำเมล็ดถั่วลิสงติดไปกับเรือด้วย โดยได้นำเมล็ดถั่วลิสงไปปลูกแถบชายฝั่งตอนใต้ของอเมริกาก่อน จากนั้นก็ได้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางในส่วนต่างๆ ของโลก ทั้งอเมริกา ยุโรป แอฟริกา และเอเชีย

สำหรับประเทศไทย มีการนำถั่วลิสงเข้ามาปลูกตั้งแต่เมื่อใดนั้น ไม่มีหลักฐานแน่ชัดแต่เข้าใจว่าชาวยุโรปเป็นชาติแรกที่นำเข้ามาปลูกในราวศตวรรษที่ 16 ค่อยผ่านเข้ามาทางประเทศฟิลิปปินส์ก่อน ต่อมาก็ขยายเข้าไปในแหลมอินโดจีน ญี่ปุ่น และจีน ตามลำดับ จากประเทศจีนถั่วลิสงก็แพร่กระจายไปสู่แหลมมลายูแล้วจึงเข้าประเทศไทย การปลูกถั่วลิสงในประเทศไทยเท่าที่มีหลักฐานรายงานไว้คือ ในปี พ.ศ. 2472-2473 ม.จ.สิทธิพร กฤดากร ได้เขียนจดหมายเหตุจากฟาร์มบางเบิด จ.ประจวบคีรีขันธ์ กล่าวไว้ว่าในขณะนั้นประเทศไทยผลิตถั่วลิสงได้ไม่เพียงพอถึงความต้องการ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าปีละ 15,000 บาท และได้บรรยายเกี่ยวกับการปลูกถั่วลิสงโดยใช้เครื่องทุ่นแรงขนาดเล็กที่ใช้แรงงานจากสัตว์และเครื่องยนต์ พบว่าในขณะนั้นมีปัญหายุ่งยากในการกระเทาะเมล็ดออกจากฝัก เช่นเดียวกับถั่วเขียวและถั่วเหลือง ในช่วงต่อ ๆ มาจึงได้มีการศึกษาเรื่องถั่วลิสงกันขึ้น และได้มีการนำถั่วลิสงพันธุ์ไต้หวัน 9 จากใต้หวันมาทดลองปลูกที่สถานีทดลองพืชไร่กำแพงดินธุ์ ตั้งแต่ปี 2513 ปรากฏว่าเป็นพันธุ์ที่สามารถปรับตัวได้ดีกับสภาพอากาศของเมืองไทย

และเริ่มทดลองปลูกไร้กสิกร พบว่าให้ผลผลิตสูง จนกระทั่งในปี 2519 กรมวิชาการเกษตร จึงได้อนุมัติให้เป็นพันธุ์มาตรฐานเพื่อให้เกษตรกรปลูกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ลักษณะทั่วไปของถั่วลันเตา

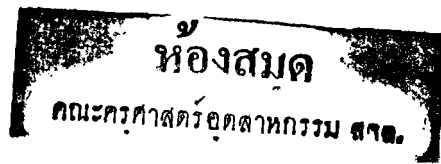
ถั่วลันเตาหรือภาษาท้องถิ่นในบางภาคเรียกว่า ถั่วดิน หรือถั่วใต้ดิน จัดเป็นพืชล้มลุก ตระกูลถั่ว มีลักษณะที่แตกต่างไปจากพืชตระกูลเดียวกันคือออกดอกเหนือดิน แต่มีฝักอยู่ใต้ดิน ซึ่งถั่วลันเตานี้จะมีลักษณะทั่วไปดังนี้

ราก ถั่วลันเตามีระบบรากแก้ว มีรากแขนงแตกออกจากรากแก้วเป็นบริเวณกว้าง รากขนอ่อนมีน้อยมาก บางพันธุ์ไม่มีเลย รากถั่วลันเตาส່ว่นใหญ่จะกระจายอยู่ในบริเวณใกล้ผิวดิน ช่วงระยะความลึกประมาณ 50 เซนติเมตร ที่รากแก้วและรากแขนงจะมีปมที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียพวกไรโซเบียมเข้าไปอาศัยอยู่เพื่อตรึงไนโตรเจนจากอากาศ

ลำต้น ถั่วลันเตาเป็นพืชล้มลุกพวกไม้เนื้ออ่อน ลำต้นมีความสูงประมาณ 15-70 เซนติเมตร มีลักษณะกลม ส่วนใหญ่มีสีเขียว บางพันธุ์มีสีม่วง การเจริญเติบโตของลำต้นแบ่งเป็น 2 พวกคือ พวกที่มีลำต้นเป็นพุ่มตั้งตรง เป็นพวกที่มีการแตกกิ่งก้านสาขามากในแนวตั้ง ทำให้มีลักษณะเป็นพุ่ม ซึ่งพวกที่มีลำต้นประเภทนี้จะเกิดฝักเป็นกระจุกที่บริเวณโคนต้น และอีกพวกหนึ่งเป็นประเภทลำต้นเตี้ย มักจะแตกกิ่งออกไปในแนวนอนตามผิวดิน ทำให้ฝักที่เกิดกระจายไปทั่ว

ใบ ใบของถั่วลันเตาจะเกิดสลับกับบนข้อของลำต้น ใบจัดเป็นใบประกอบ ใบประกอบหนึ่ง ๆ จะมีใบย่อย 2 คู่ แต่บางครั้งพบว่ามิจำนวนใบย่อยมากกว่า 4 ใบ ที่เกิดเชื่อมติดกับลำต้น ใบมีสีเขียวจัด ขอบใบเรียบ ปลายใบมนหรือค่อนข้างแหลมก้านใบมีสีเขียวและอาจมีสีม่วงในบางพันธุ์ ที่โคนใบมีหูใบ 2 อัน มีลักษณะแหลมและยาวประมาณ 2 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดอก ถั่วลิสงมีดอกสีเหลืองเหมือนกับดอกถั่วชนิดอื่น ดอกอาจเกิดเดี่ยว ๆ หรือเกิดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 2-3 ดอก ตามบริเวณใบตรงส่วนโคนของลำต้นเหนือผิวดินหรือใต้ผิวดินก็ได้ เนื่องจากถั่วลิสงเป็นพืชผสมตัวเอง ดังนั้นการผสมเกสรจะเกิดขึ้นก่อนที่ดอกจะบาน ลักษณะการบานของดอกจะบานทีละดอกจากโคนต้นไปหายอด เมื่อดอกแรกโรยดอกที่สองจึงจะบาน ขณะที่ดอกบานรังไข่ก็ได้รับการผสมไปแล้ว เมื่อดอกได้รับการผสมแล้วฐานของรังไข่จะยึดตัวเป็นก้านยาวเรียกว่าเข็ม (Peg) ส่งรังไข่อยู่ที่ปลายเข็มลงไปใต้ผิวดินประมาณ 3-5 เซนติเมตร (หากมีการพรวนดินกลบการแทงเข็มจะลึกกว่านี้) แล้วจะเจริญเติบโตเป็นฝัก ถั่วลิสงต่อไป

ฝัก ถั่วลิสงเกิดมาจากการเจริญเติบโตของเข็ม ภายหลังจากที่เข็มเจริญอยู่ใต้ผิวดิน ก็จะเริ่มเปลี่ยนสีและมีขนอ่อน ๆ เกิดขึ้นรอบ ๆ เพื่อทำหน้าที่ดูดอาหารนำไปสร้างเมล็ด เมื่อสร้างเมล็ดแรกเรียบร้อยแล้ว ตรงปลายของเข็มก็จะขยายตัวต่อไป เพื่อสร้างเมล็ดที่ 2,3 ตามลำดับ ตามลักษณะประจำพันธุ์ของถั่วลิสง อาจจะมีตั้งแต่ 1-6 เมล็ดก็ได้ เมื่อฝักแก่จัดตรงข้อต่อระหว่างเมล็ดคอดเข้าและตรงผิวนอกของเปลือกฝัก จะปรากฏลายตาข่ายชัดเจน

เมล็ด เมล็ดมีรูปร่างทรงกระบอก ขนาดค่อนข้างใหญ่ มีเยื่อหุ้มผิวหลายสีตั้งแต่ชมพู ชีด แดง ม่วง ม่วงแดง ม่วงเข้ม และน้ำตาล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ ถัดจากเยื่อหุ้มผิวจะมีใบเลี้ยงที่มีลักษณะหนา 2 อันประกอบติดกัน เป็นที่สะสมอาหารพวกไขมัน โปรตีน ฯลฯ ในบางครั้งพบว่าเมล็ดถั่วลิสงมีระยะพักตัวนานถึง 1 ปี และอาจจะมีบางพันธุ์ที่เมล็ดงอกได้ทันทีหลังจากเมล็ดแก่เต็มที่และได้รับความชื้นและสิ่งแวดล้อมเหมาะสม

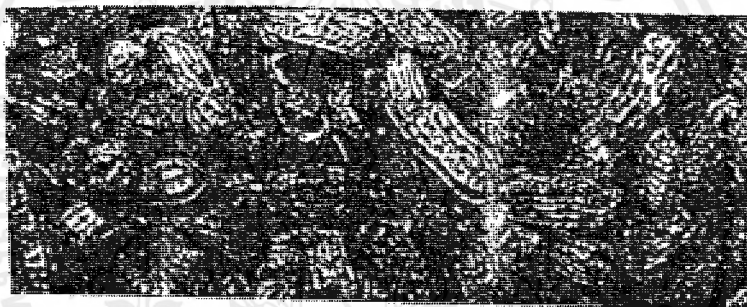
ประเภทของถั่วลิสง

ถั่วลิสงที่ปลูกกันอยู่ในปัจจุบันนี้ สามารถที่จำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ตามรูปร่างลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ได้ดังนี้

ถั่วลิสงพวกเวอร์จิเนีย (VirginiaX เป็นถั่วลิสงที่มีลำต้นเป็นพุ่ม หรือทอดเลื้อยไปตามผิวดิน แตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งขนาดใหญ่ กิ่งที่แตกออกมาจะเรียงแบบสลับกับลำต้น ใบจะมีสีเขียวเข้ม ฝักและเมล็ดมีขนาดใหญ่ ส่วนมากมีฝักละ 2 เมล็ด บนฝักมีลายเส้นมองเห็นไม่ชัดเจน เปลือกของเมล็ดหนา สีน้ำตาลแดง ออกดอกและแก่ช้า จะเก็บเกี่ยวได้เมื่อ รมีอายุ 120-130 วัน เมล็ดมีการพักตัวนานคือตั้งแต่ 60 วัน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันประมาณ 38-47 เปอร์เซ็นต์ ถั่วลิสงประเภทนี้เหมาะสมที่จะปลูกในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ และอากาศค่อนข้างเป็นนิยมใช้ในการบริโภคเช่น พันธุ์ไททาน 9 และพันธุ์พลอย

ภาพที่ 7

พันธุ์ถั่วลิสงพวกวาเลนเซีย

ถั่วลิสงพวกวาเลนเซีย (Vaencia) โดยทั่วไปจะมีลำต้นเป็นพุ่มสูง ตั้งตรง กิ่งค่อนข้างคดและมีจำนวนน้อย ใบมีขนาดใหญ่กว่าพวกอื่น ๆ มีสีม่วงหรือเขียว ฝักมีขนาดใหญ่ เห็นลายบนฝักชัดเจนแต่มีงอยฝักเค้นชัดมาก เมล็ดมีทั้งแบบป้อมและยาวรี ขนาดโตปานกลาง เปลือกเมล็ดมีสีม่วง แดง น้ำตาล หรือน้ำตาลอ่อน ขึ้นอยู่กับพันธุ์ อายุการเก็บเกี่ยวสั้นกว่าพวกอื่น ๆ เมล็ดไม่มีการพักตัว แต่มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงเช่นเดียวกับพวกสเปนนิช ถั่วลิสงประเภทนี้สามารถปลูกได้ดีในที่แห้งแล้ง หรือดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง เช่น พันธุ์สข.38 ลำปาง ขอนแก่น 60-1 ขอนแก่น 60-2

ถั่วลิสงพวกสเปนนิช (Spanish) เป็นถั่วลิสงที่มีลำต้นตั้งตรงลักษณะเป็นพุ่ม ลำต้นและกิ่งจะมีความสูงเท่ากัน แตกกิ่งก้านสาขามาก ขนาดของใบค่อนข้างใหญ่สีเขียวจาง ปลายใบค่อนข้างแหลมกว่าพวกอื่น ๆ ฝักออกเป็นกระจุกอยู่ตามโคนต้น ฝักและเมล็ดมีขนาด

เล็ก เปลือกของเมล็ดสีขาวนวล เมล็ดไม่มีการพักตัว ฝักและเมล็ดมีขนาดเล็ก เปลือกของเมล็ดสีขาวนวล เมล็ดไม่มีการพักตัว มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 47-50 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บเกี่ยวได้เมื่ออายุประมาณ 120-135 วัน ถั่วลิสงประเภทนี้สามารถปลูกได้ดีในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ทนทานต่อความแห้งแล้งและดินเลวได้ดี แต่จะมีเมล็ดมีขนาดเล็ก จึงไม่เป็นที่นิยมรับประทาน และเก็บไว้ได้ไม่นานนัก เพราะจะมีกลิ่นเหม็น เนื่องจากมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง ปัจจุบันปลูกกันน้อยมาก เช่น พันธุ์ระยอง

พันธุ์ถั่วลิสง

ถั่วลิสงที่ปลูกกันอยู่ในประเทศไทยขณะนี้ มีมากมายหลายพันธุ์ด้วยกัน และแต่ละพันธุ์ก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งการให้ผลผลิต อายุการเก็บเกี่ยว และคุณสมบัติที่เด่นบางประการในแต่ละพันธุ์ดังนี้

พันธุ์ สข.38

ถั่วลิสงพันธุ์ สข.38 หรือสุโขทัย 38 จัดอยู่ในพวกวาเลนเซีย เป็นถั่วลิสงที่มีทรงเป็นพุ่ม ลำต้นและกิ่งค่อนข้างโตและสูงตั้งตรง ส่วนมากมี 4-6 กิ่งโกสูงกว่าลำต้น ใบมีขนาดค่อนข้างใหญ่ สีเขียวจัด ออกดอกเมื่ออายุ 37 วัน หลังจากปลูก มีอายุเก็บเกี่ยวประมาณ 100-110 วัน ฝักจะออกเป็นกระจุกที่โคนต้นประมาณต้นละ 15-25 ฝัก ฝักหนึ่งมีเมล็ด 2-3 เมล็ด มองเห็นหลายเส้นที่ฝักชัดเจน จงอยฝักแหลม ฝักค่อนข้างหนา มีเยื่อหุ้มเมล็ดสีแดงจัด เปอร์เซ็นต์การกระเทาะโดยเฉลี่ยประมาณ 65-70 เปอร์เซ็นต์ น้ำหนัก 100 เมล็ด โดยเฉลี่ยหนักประมาณ 46 กรัม เมล็ดไม่มีระยะพักตัว เป็นพันธุ์ที่ขึ้นได้ดีในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ทนทานต่อความแห้งแล้งได้ดี ผลผลิตฝักแห้งทั้งเปลือกโดยเฉลี่ย 200-300 กิโลกรัมต่อไร่ (ผลผลิตทั้งเปลือกประมาณ 35-40 ถังต่อไร่)

พันธุ์ลำปาง

ถั่วลิสงพันธุ์ลำปางเป็นพันธุ์นำเข้ามาจากต่างประเทศพร้อมกับถั่วลิสงพันธุ์ สข.38 ได้นำมารวบรวมและเปรียบเทียบพันธุ์ที่สถานีศึกษาร้อยเอ็ด (สถานีทดลองพืชไร่ร้อยเอ็ดในปัจจุบัน) ในปี พ.ศ. 2502 ลักษณะของถั่วลิสงพันธุ์ลำปางคล้ายกับพันธุ์ สข.38 กล่าวคือ มีต้นเป็นพุ่ม ลำต้นสีเขียว ใบค่อนข้างใหญ่ ออกดอกเมื่ออายุ 37 วัน ฝักจะออกเป็นกระจุกที่โคนต้น จงอยฝักแหลม ลายเส้นบนฝักเห็นชัดเจน ฝักหนึ่ง ๆ มีเมล็ดประมาณ 2-3 เมล็ด เมล็ดมีขนาดใหญ่ เยื่อหุ้มเมล็ดสีขาวอมชมพูซึ่งแตกต่างจากถั่วลิสงพันธุ์ สข.38 ที่มีเยื่อหุ้มเมล็ดสีแดง น้ำหนัก 100 เมล็ดหนักประมาณ 46 กรัม มีเปอร์เซ็นต์การกะเทาะประมาณ 73 เปอร์เซ็นต์ อายุการเก็บเกี่ยวประมาณ 100-110 วัน ให้ผลผลิตปานกลาง ถ้าปลูกในฤดูฝนให้ผลผลิตประมาณ 347 กิโลกรัมในฤดูแล้งให้ผลผลิตประมาณ 392 ก.ก. อย่างไรก็ตาม ถั่วลิสงพันธุ์นี้ค่อนข้างจะอ่อนแอต่อโรคโคนเน่า

พันธุ์พลอย

ถั่วลิสงพันธุ์พลอยเป็นถั่วลิสงพันธุ์ใหม่ที่ได้มีการปรับปรุงขึ้นที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ลักษณะทั่วไปมีลำต้นเป็นพุ่ม การแตกกิ่งเป็นแบบสลับ ไม่มีตาดอกบนลำต้นหลักจึงจัดอยู่ในประเภทเวอร์จิเนีย ขนาดของใบปานกลางซึ่งเล็กกว่าพันธุ์ไทนานและ สข.38 เล็กน้อย แต่มีสีเขียวเข้มกว่า ถ้าปลูกในฤดูฝนอายุการออกดอกประมาณ 30 วัน แต่ถ้าปลูกในฤดูแล้งที่มีอากาศเย็น การออกดอกจะช้าออกไปอีก

พันธุ์ไทนาน 9

ถั่วลิสงพันธุ์ไทนาน 9 จัดเป็นถั่วลิสงพวกเวอร์จิเนีย ได้นำเข้ามาจากประเทศไต้หวัน และทดลองปลูกที่สถานีทดลองพืชไร่กำแพงแสน ตั้งแต่ปี 2515 เป็นถั่วลิสงที่มีลำต้นเป็นพุ่ม แตกกิ่งก้านสาขาได้มาก ใบมีขนาดเล็กสีเขียวเข้ม ออกดอกเมื่ออายุ 30 วัน ฝักออกเป็นกระจุกที่โคนต้น ฝักหนึ่งมี 1-3 เมล็ด ส่วนมากมี 2 เมล็ด ลายเส้นที่ฝักเห็นไม่ชัดเจน เปลือกของฝักค่อนข้างบาง จึงมีเปอร์เซ็นต์การกะเทาะเปลือกสูงเฉลี่ย 78 เปอร์เซ็นต์ เยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู เมล็ดมีขนาดใหญ่ น้ำหนัก 100 เมล็ด โดยเฉลี่ยหนัก 49 กรัม อายุการเก็บเกี่ยว

ประมาณ 110-130 วัน ให้ผลผลิตแห้งทั้งเปลือก 370-410 ก.ก ต่อไร่ และถ้าดินปลูกมีความอุดมสมบูรณ์ก็จะให้ผลผลิตสูงขึ้นอีก

ภาพที่ 8

พันธุ์ขอนแก่น 60-1

พันธุ์ขอนแก่น 60-1

ถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น 60-1 เดิมมีชื่อว่า โมเกต (Mo-Ket) เป็นพันธุ์ถั่วลิสงที่นักวิชาการสาขาพืชน้ำมัน กองพืชไร่ (สถาบันวิจัยพืชไร่ในปัจจุบัน) กรมวิชาการเกษตร ได้นำมาจากประเทศฟิลิปปินส์ ปีพ.ศ. 2517 มีลักษณะทั่วไปคือต้นเป็นทรงพุ่ม ลำต้นและใบสีเขียว ออกดอกเมื่ออายุประมาณ 27-30 วัน ฝักมีขนาดใหญ่มีหลายสวยเห็นได้ชัดเจน จำนวนฝักต่อต้นประมาณ 10-13 ฝัก ฝักหนึ่ง ๆ มี 2 เมล็ด เมล็ดมีขนาดใหญ่ ลักษณะเยื่อหุ้มเมล็ดสีชมพู น้ำหนัก 100 เมล็ด ประมาณ 45.9 กรัม มีเปอร์เซ็นต์การกะเทาะประมาณ 69 เปอร์เซ็นต์ เก็บเกี่ยวได้เมื่ออายุ 95-100 วัน ให้ผลผลิตต่อไร่ประมาณ 274-335 ก.ก ถั่วลิสงพันธุ์นี้มีข้อดีคือ ต้านทานต่อโรคใบจุดและโรคราสนิมได้ดี และเป็นพันธุ์ที่มีขนาดใหญ่จึงเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ

พันธุ์ขอนแก่น 60-2

ถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น 60-2 เป็นถั่วลิสงที่ใช้สำหรับบริโภคในรูปถั่วต้ม มี

ลักษณะประจำพันธุ์คือ ต้นเป็นทรงพุ่ม ลำต้นและใบสีเขียว ออกดอกเมื่ออายุ 27-30 วัน ฝักมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายกเว้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยอิสระของข้าพเจ้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดใหญ่ ยาวประมาณ 3-4 เซนติเมตร จำนวนฝักต่อต้นประมาณ 19 ฝัก ลายเส้นบนฝักมองเห็นได้ชัดเจน ฝักหนึ่งมีเมล็ด 3-4 เมล็ด เมล็ดมีขนาดใหญ่ เชื้อหุ้มเมล็ดสีชมพู น้ำหนัก 100 เมล็ดหนักประมาณ 40.7 กรัม มีเปอร์เซ็นต์การกะเทาะประมาณ 61.5 เปอร์เซ็นต์ เก็บเกี่ยวได้เมื่ออายุ 96-100 วัน ให้ผลผลิตต่อไร่ในรูปฝักสดประมาณ 572 ก.ก ผลผลิตฝักแห้งประมาณ 254 ก.ก ถั่วลิสงพันธุ์นี้มีความต้านทานต่อโรคโคนเน่าได้ดี

ระบบการปลูกถั่วลิสง

ถั่วลิสงเป็นพืชที่สามารถปลูกได้ตลอดปี นอกจากจะใช้เป็นพืชปลูกเพื่อเป็นรายได้หลักในฤดูฝนตามปกติแล้ว ยังสามารถใช้เป็นพืชปลูกเพื่อเป็นรายได้สมทบนอกฤดูฝนได้ด้วย คุณสมบัติที่ดีของถั่วลิสงคือ เป็นพืชที่มีอายุค่อนข้างสั้น ปลูกได้ในดินแทบทุกชนิดจึงทำให้ถั่วลิสงมีบทบาทที่สำคัญในระบบการปลูกพืชทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน ทั้งในระบบการปลูกพืชแซมพืชหลักอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

การปลูกถั่วลิสงในระบบพืชหมุนเวียน

ถั่วลิสงสามารถนำมาปลูกหมุนเวียนกับพืชไร่อื่นได้ดี อาทิเช่น การปลูกถั่วลิสงหมุนเวียนกับข้าวโพดหรือปอแก้ว กสิกรในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทั่วไปมักจะทำการปลูกพืชหลักปีละ 2 ครั้ง โดยจะปลูกในต้นฤดูฝนของทุกปีและเมื่อเก็บเกี่ยวพืชหลักแล้วก็มี การเตรียมดินเพื่อทำการปลูกพืชรองคือถั่วลิสงทันที จากการทดลองปลูกพืชหมุนเวียน โดยอาศัยน้ำฝนของสำนักงานเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้เปรียบเทียบปริมาณผลผลิตข้าวโพดที่ปลูกซ้ำในแปลงเดิมกับการปลูกข้าวโพดหมุนเวียนกับถั่วลิสงจะให้ผลผลิตสูงกว่าการปลูกข้าวโพดซ้ำที่เดิมเล็กน้อย

การปลูกปอแก้วหมุนเวียนกับถั่วลิสงพบว่าได้ผลดีเช่นเดียวกัน จากการทดลองโดยปลูกปอแก้วหมุนเวียนกับถั่วลิสงโดยไม่มีการใส่ปุ๋ย ปรากฏว่าให้ผลผลิตได้ใกล้เคียงกับแปลงที่ปลูกปอแก้วซ้ำที่เดิม โดยใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 12-4-8 ซึ่งผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าถั่วลิสงจะช่วยอนุรักษ์และบำรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินได้อย่างดี

การปลูกถั่วลิสงในระบบเป็นพืชแซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากพืชหลักที่สำคัญบางชนิดเช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่างและปอ มีระยะปลูกที่ค่อนข้างห่าง จึงทำให้มีเนื้อที่ว่างระหว่างแถวมีมาก และต้องใช้ระยะเวลาานกว่าที่จะเจริญเติบโตเต็มที่คลุมพื้นที่ระหว่างแถวนั้น การปลูกพืชแซมจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะใช้ประโยชน์ในพื้นที่ว่างระหว่างแถว และเป็นการเพิ่มรายได้แก่เกษตรกรด้วย ซึ่งถ้าหากพิจารณาให้ถ่องแท้แล้วจะเห็นว่าถั่วลิสงเป็นพืชหนึ่งที่เหมาะสมมากในการปลูกพืชแซมพืชหลัก เนื่องจากมีอายุสั้นและมีการเจริญเติบโตเป็นพุ่มเตี้ย ไม่ทำให้พืชหลักต้องกระทบกระเทือนหรือชะงักการเจริญเติบโต

นอกจากนี้ถั่วลิสงสามารถปลูกเป็นพืชแซมมันสำปะหลังได้เป็นอย่างดี การปลูกมันสำปะหลังของเกษตรกรจะใช้ระยะปลูก 1X1 เมตร ระยะปลูกนี้สามารถที่จะปลูกถั่วลิสงไปได้ถึง 2 แถว จากการศึกษาถึงผลผลิตของการปลูกมันสำปะหลังอย่างเดียวกกับการปลูกมันสำปะหลังโดยมีถั่วลิสงเป็นพืชแซมจะได้เปรียบในเรื่องของการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น และสามารถทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์สูงขึ้น

ฤดูปลูก

การปลูกถั่วลิสงในประเทศไทยสามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี แต่ฤดูที่เหมาะสมสำหรับการปลูกได้แก่

การปลูกต้นฤดูฝน ควรเริ่มปลูกประมาณเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน เป็นช่วงที่มีฝนตกลงมาพอสมควร แต่การปลูกต้นฤดูฝนอาจมีปัญหาในระยะเก็บเกี่ยวอยู่บ้าง กล่าวคือ ถ้ามีการปลูกเร็วเกินไป ถั่วลิสงอาจจะแก่ในขณะที่ฝัดยังตกชุกอยู่ ซึ่งจะทำให้ถั่วลิสงที่เก็บความชื้นมากเกินไป และจะเป็นปัญหาในตอนที่เก็บรักษา อาจทำให้เชื้อราโดยเฉพาะเชื้อราที่ชื่อว่า แอสเพอร์จิลลัส ฟลาวัส แพร่ระบาดรุนแรงได้

การปลูกปลายฤดูฝน ควรเริ่มปลูกประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม เป็นระยะที่ดินยังมีความชุ่มชื้นเพียงพอ การปลูกในปลายฤดูฝนนี้ต้องคำนึงถึงความชุ่มชื้นในดินว่ามีเพียงพอแก่การเจริญเติบโตของถั่วลิสงหรือไม่ ถ้าหากมีความชุ่มชื้นน้อยไปจะทำให้ผลผลิตต่ำลง และ

มีเมล็ดลึบมาก ดังนั้นการปลูกถั่วลิสงปลายฤดูฝนจึงควรปลูกในบริเวณที่สามารถจะใช้น้ำจากชลประทานได้หรืออาจจะปลูกทำอย่างเก็บน้ำ ริมห้วยหรือริมน้ำซึ่งดินมีความชุ่มชื้นก็ได้

การปลูกในฤดูแล้ง ปกติปลูกในฤดูแล้งจะปลูกระหว่างเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์ หรือปลูกในนาหลังจากเก็บเกี่ยวข้างไปแล้ว ซึ่งสามารถที่จะปลูกได้ในเขตชลประทานเพื่อจะทดน้ำเข้าในแปลงถั่วลิสงได้ การปลูกถั่วลิสงในฤดูแล้งในบางแห่งที่อากาศค่อนข้างเย็นจะทำให้ถั่วลิสงแก่ช้ากว่าการปลูกในฤดูฝนเล็กน้อย

การเตรียมดินปลูก

การเตรียมดินสำหรับปลูกถั่วลิสงมีจุดประสงค์เช่นเดียวกับพืชไร่อื่น ๆ คือ เพื่อให้ดินร่วนซุย รักษาความชุ่มชื้นของดินและป้องกันกำจัดวัชพืช โดยทั่วไปแล้วการเตรียมดินสำหรับปลูกถั่วลิสงมี 2 วิธีคือ

การเตรียมดินในสภาพไร่ สภาพดินไร่หรือดินในที่ดอนควรมีการเตรียมดินโดยการไถพรวนซึ่งอาจจะทำได้โดยการไถหรือใช้แรงสัตว์ถ้ามีพื้นที่ขนาดใหญ่ การเตรียมดินโดยไถพรวนไถจะมีความเหมาะสมกว่า การไถครวไถ

ให้ลึกอย่างน้อย 4-8 นิ้ว เพื่อให้ดินร่วน ดินบางชนิดเช่น ดินเหนียว การเตรียมดินค่อนข้างลำบาก แต่ถ้าเป็นดินร่วนปนทรายการเตรียมดินก็ทำได้ง่ายขึ้น ถ้าเป็นดินเป็นกรวด ควรใส่ปูนขาวลงไปด้วยเพื่อแก้ความเป็นกรดของดินให้มีสภาพเหมาะสมยิ่งขึ้น

การเตรียมดินในสภาพดินนา ในสภาพดินนาการเตรียมดินจะยากกว่าในสภาพไร่ เนื่องจากดินนาเมื่อดินค่อนข้างเหนียวกว่าดินไร่ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมดินให้ถูกเวลา เพราะถ้าดินแห้งเกินไปจะเตรียมได้ยาก โดยทั่วไปเกษตรกรนิยมเตรียมโดยทำเป็นร่องเพื่อสะดวกต่อการให้น้ำไปตามร่อง ซึ่งอาจจะยกร่องเพื่อสามารถปลูกถั่วลิสงได้ตามความประสงค์เช่น 2 แถว 3 แถว หรือ 4 แถวก็ได้

การคลุมเชื้อโรโซเบียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อไรโซเบียมเป็นแบคทีเรียชนิดหนึ่งที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวคือเมื่อเข้าไปอาศัยสร้างปมอยู่ในรากของพืชตระกูลถั่วแล้ว จะสามารถตรึงเอาแก๊สไนโตรเจนจากอากาศซึ่งพืชไม่สามารถนำมาใช้ได้ มาสร้างเป็นสารประกอบไนโตรเจนที่พืชจะนำไปใช้ในการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิตได้ ถ้าทำการเพาะเชื้อไรโซเบียมให้กับถั่วลิสงแล้วจะทำให้ต้นถั่วมีธาตุอาหารไนโตรเจนโดยไม่ต้องใส่ปุ๋ย เกษตรกรทั่วไปจึงนิยมปลูกเชื้อไรโซเบียมกับเมล็ดถั่วลิสงที่จะนำไปปลูก เพื่อให้เชื้อที่ติดไปกับเมล็ดไปเจริญเติบโตอยู่ในดินรอบ ๆ เมล็ด เมื่อเมล็ดเริ่มงอกและรากเริ่มสร้างรากขนอ่อนเชื้อไรโซเบียมซึ่งรอรอบ ๆ รากก็สามารถเข้าไปในรากได้ ตั้งแต่ถัวยังเล็ก ๆ อยู่ เมื่อถั่วลิสงเจริญเติบโต ไรโซเบียมก็เริ่มทำการสร้างปมและตรึงไนโตรเจนให้แก่ถั่วได้ ถั่วก็มีธาตุอาหารไนโตรเจนอุดมสมบูรณ์ที่จะเลี้ยงตัวเองให้เจริญเติบโตได้เต็มที่ โดยไม่ต้องหาธาตุอาหารไนโตรเจนจากดิน ดังนั้นจึงต้องพยายามให้เชื้อไรโซเบียมเข้าไปอยู่ในรากถั่วลิสงให้มากที่สุดและเร็วที่สุด เพื่อไรโซเบียมจะได้สร้างปมและตรึงไนโตรเจนให้ถั่วลิสงได้ทันกับความต้องการในการเจริญเติบโตของถั่ว ซึ่งถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่าต้นถั่วลิสงที่เจริญได้คือนั้นเมื่อถอนขึ้นมาดูปม จะเห็นว่ามีพมหนาแน่นอยู่ตามบริเวณรากแก้วมากกว่าที่จะมีปมกระจายอยู่ตามรากฝอย

ลักษณะปมที่รากของถั่วลิสงที่แท้จริงนั้น จะต้องเป็นปมที่เกิดขึ้นออกมาจากตัวราก และสามารถปลิดออกจากรากได้ง่าย เมื่อเอามือบีดูข้างในจะมีน้ำขุ่นเหลวสีชมพูหรือสีน้ำตาลออกขาวไหลออกมา ในน้ำขุ่นเหลวนี้อาจมีเชื้อไรโซเบียมอยู่เป็นจำนวนมาก วุ้นเป็นเนื้อที่ทำการตรึงไนโตรเจนให้กับต้นถั่วที่อาศัยอยู่ แล้วจะเก็บสะสมสารประกอบไนโตรเจนที่สร้างขึ้นไว้ในปมให้พืชลำเลียงไปใช้เพื่อการเจริญเติบโต ส่วนที่เหลือก็จะยังคงสะสมอยู่ในปมต่อไป จนกระทั่งเมื่อปมนั้นเน่าเปื่อยสลายตัวไป สารประกอบไนโตรเจนก็จะถูกปล่อยลงสู่ดินเพื่อเป็นธาตุอาหารของพืชที่จะปลูกในระยะต่อไป

วิธีการปลูกเชื้อไรโซเบียม

การปลูกเชื้อไรโซเบียมในปัจจุบันนี้มีความสะดวกมาก เนื่องจากมีการผลิตเชื้อผงสำเร็จรูปออกมาจำหน่าย เมื่อต้องการจะปลูกเชื้อก็นำผงเชื้อมาคลุกกับเมล็ดถั่วลิสงได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยใช้น้ำพรมเมล็ดให้มีความชื้นพอที่เชื้อผงจะเกาะติดได้แล้วนำไปปลุกเลย สำหรับวิธีการคลุกเชื้อให้กับถั่วลันเตานั้น ทำได้ดังนี้

1. เตรียมเชื้อโร โซเบียมสำหรับถั่วลันเตาในอัตรา 1 ก.ก (200 กรัม) ต่อจำนวนเมล็ดที่ใช้พื้นที่ปลุกใน 1 ไร่
2. เตรียมเมล็ดพันธุ์ถั่วลันเตาที่กะเทาะเปลือกแล้วในอัตรา 15-18 ก.ก ต่อไร่ หรือเมล็ดพันธุ์ทั้งเปลือกในอัตรา 20-25 ก.ก ต่อไร่
3. ทำน้ำแป้งเปียกเพื่อช่วยในการเกาะติดเชื้อกับเมล็ดให้ดีขึ้น โดยใช้น้ำแป้งเกี่ยวกับน้ำ กะให้มีความเหนียวเล็กน้อย (จับคูพอนนิด ๆ) ถ้าหากไม่ใช้น้ำแป้งเปียกจะใช้น้ำข้าว (น้ำที่รินทิ้งเวลาหุงข้าวแบบเขี่ยน้ำ) หรือใช้น้ำเชื่อมความเข้มข้น 30 % แทนก็ได้
4. นำเอาเมล็ดพันธุ์ที่เตรียมไว้มาใส่ภาชนะที่เหมาะสม เอาน้ำแป้งเปียกที่ตั้งไว้ให้เย็นแล้ว เทลงไปในปริมาณที่พอเหมาะ คือเมื่อคนแล้วน้ำแป้งเปียกจะเปียกทั่วทุกเมล็ดพอดี ไม่มีส่วนเหลือ ทำการคนให้ทั่ว และโรยผงเชื้อโร โซเบียมลงไปพร้อมกับการคนไปด้วยจนกระทั่งเชื้อหมด
5. เมื่อเชื้อคลุกเคล้ากับเมล็ดดีแล้ว ก็นำเอาปูนขาวหรือหินปูนบดมาโรยทำการคนให้ทั่ว เพื่อให้ปูนขาวหรือหินปูนบดเคลือบเมล็ดอีกชั้นหนึ่ง ปูนขาวหรือหินปูนบดนี้จะไปช่วยปรับสภาพความเป็นกรด-ด่าง ของดินรอบ ๆ เมล็ดให้เหมาะสมแก่การดำรงชีพของเชื้อโร โซเบียม และช่วยเก็บความชื้นรอบ ๆ เมล็ดไว้ไม่ให้เชื้อแห้งตายได้อีกด้วย

หลังจากคลุกเชื้อเสร็จเรียบร้อยแล้วควรรีบนำเมล็ดไปปลุกทันที หรือหากจะเก็บไว้ก็ไม่ควรจะนานเกินกว่า 2 ชั่วโมง เพราะการเก็บไว้นานจะทำให้เชื้อตายหมด ดังนั้นการคลุกเชื้อแต่ละครั้งควรจะทำในปริมาณที่สามารถนำไปปลุกได้ในระยะเวลาที่พอเหมาะ

ข้อควรระวังในการคลุกเชื้อโร โซเบียม

การคลุกเชื้อโร โซเบียมให้กับถั่วลันเตาบางครั้งก็ไม่ประสบความสำเร็จซึ่งเนื่องมาจากความผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้เชื้อตายเสียก่อนที่จะมีโอกาสเข้าไปอยู่ในรากถั่วลันเตาได้ ดังนั้นในการคลุกเชื้อควรจะได้คำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ใช้เชื้อไรโซเบียมสำหรับถั่วลิสงเท่านั้น ไม่ควรนำเชื้อไรโซเบียมของถั่วชนิดอื่นมาใช้กับถั่วลิสง ยกเว้นแต่จะได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางด้านนี้เท่านั้น
2. เมล็ดถั่วลิสงที่ทำการคลุกเชื้อแล้วควรเก็บไว้ในที่ร่ม . โดยบรรจุในถุงพลาสติกหรือภาชนะที่ปิดมิดชิด ไม่ควรปล่อยให้เมล็ดถั่วลิสงที่ทำการคลุกเชื้อแล้วถูกแดดหรือตากแดดตากลมไว้ เพราะจะทำให้เชื้อตายได้
3. ไม่ควรทิ้งเมล็ดถั่วลิสงที่คลุกเชื้อแล้วไว้ข้ามคืน เพราะเมล็ดที่ทำการคลุกเชื้อแล้ว จะมีความชื้นซึ่งเพียงพอที่จะทำให้เมล็ดงอกได้ ดังนั้นถ้าไม่ได้ทำการปลูกหรือปลูกลงไปแล้วแต่ดิน ไม่มีความชื้นพอที่จะทำให้เมล็ดถั่วลิสงงอก เมล็ดก็ไม่สามารถงอกต่อไปได้
4. ไม่ควรทำการปลูกเมื่อคืนแห้งมาก ๆ หรือปลูกรอฝน ควรจะปลูกหลังจากฝนตกใหม่ ๆ ในขณะที่ดินมีความชื้นหมาด ๆ หรือปลูกแล้วสามารถให้น้ำได้ทันที
5. เมื่อหยอดเมล็ดแล้ว ควรกลบเมล็ดทันที เพื่อไม่ให้ถูกแดดเผา เพราะจะทำให้เชื้อที่ติดเมล็ดอยู่ถูกแดดเผาให้ตายไปด้วย
6. ไม่ควรใช้เชื้อไรโซเบียมที่หมดอายุการใช้แล้ว เพราะถ้าซื้อที่หมดอายุแล้ว จะทำให้การใช้เชื้อไม่ได้ผลดี เพราะปริมาณไรโซเบียมในเชื้อผงนั้นลดปริมาณลงมากแล้ว อาจมีปริมาณไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดปมในรากถั่วได้
สถานที่จำหน่ายเชื้อไรโซเบียม

เกษตรกรที่สนใจจะทดลองใช้เชื้อไรโซเบียมสำหรับคลุมเมล็ดถั่วลิสงเพื่อเพิ่มผลผลิต สามารถติดต่อซื้อได้ที่สาขาจุลินทรีย์ดิน กองปฐพีวิทยา กรมวิชาการเกษตร ตึังไรโซเบียม ในบริเวณเกษตรกลาง บางเขน โทร. 5790065, 5790151-8 ต่อ 235 และที่องค์การตลาดเพื่อการเกษตร หรือที่สำนักงานส่งเสริมการเกษตร หรือสถานีทดลองของกรมวิชาการเกษตร โดยขอให้ระบุสถานที่ วันที่ เนื้อที่ และชนิดของถั่วที่จะทำการปลูกมาให้ชัดเจนด้วย เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดเชื้อได้ถูกต้องตามที่ต้องการ

และควรสั่งซื้อลว่งหน้าก่อนที่จะทำการปลูกประมาณ 7-15 วัน และเชื่อที่จะส่งไปจะ สามารถเก็บรักษาไว้ได้ในอุณหภูมิปกติเป็นเวลา ประมาณ 2 เดือน แต่ถ้าเก็บไว้ในตู้เย็นจะ รักษาไว้ได้ประมาณ 4 เดือน

การปลูกถั่วลိสง

การปลูกถั่วลိสงของเกษตรกรในสมัยก่อน ส่วนใหญ่จะปลูกไม่ค่อยเป็นแถว เป็น แถว แต่ในปัจจุบันนี้เกษตรกรได้หันมาสนใจวิธีการปลูกใหม่ ๆ โดยนิยมปลูกเป็นแถวเป็น แถวมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการปฏิบัติดูแลรักษาเช่น คายหญ้า ฉีดยา ปราศศัตรูพืช และ ทำให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น ในการปลูกถั่วลิสงควรใช้เมล็ดที่กะเทาะออกจากฝักแล้ว เพราะจะ ทำให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น ในการปลูกถั่วลิสงควรใช้เมล็ดที่กะเทาะออกจากฝักแล้ว เพราะจะทำ ให้ผลิตงอกสม่ำเสมอพร้อมเพรียงกัน ระยะปลูกที่เหมาะสมในการปลูกถั่วลิสงคือ ระยะ ระหว่างแถว 30-50 เซนติเมตร ระยะระหว่างต้น 20 เซนติเมตร ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความ อุณหภูมิของดินแต่ละแห่งด้วย ถ้าดินสมบูรณ์มากต้องเว้นระยะปลูกไว้ให้ห่าง มิฉะนั้นต้นถั่วจะเบียดชิดกันเกินไป ทำให้การเจริญเติบโตไม่ดีเท่าที่ควร การหยอดเมล็ดเป็น แถวยาว โดยใช้เมล็ดหลุมละ 2-3 เมล็ดควรให้เมล็ดอยู่ลึกลงไปประมาณ 5 เซนติเมตร กลบ และเหยียบดินให้แน่น การใช้ระยะปลูกตามที่กล่าวไปแล้วนั้นในพื้นที่ 1 ไร่ จะใช้เมล็ดพันธุ์ ที่กะเทาะปลว่งประมาณ 15-18 กก

ภายหลังจากที่ได้ปลูกถั่วลิสงไปแล้วประมาณ 5-7 วัน ถ้าเมล็ดถั่วได้รับความชุ่มชื้นที่พอเหมาะก็จะงอกและปรากฏต้นอ่อนให้เห็น ในช่วงนี้ต้องดูแลรักษาเป็นพิเศษ เนื่องจากถั่วลิสงยังเล็กอยู่ หากหลุมใดไม่งอก ควรทำการปลูกซ่อมทันทีทงนี้เพื่อให้ ถั่วสามารถเจริญเติบโตและเก็บเกี่ยวได้พร้อมกัน ถ้าหลุมใดมีต้นถั่วมากเกินไปควรทำการ ถอนแยกออกเสียบ้างเพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่ง น้ำและอาหารมากเกินไป และเพื่อต้องการที่จะ เพิ่มผลผลิตถั่วลิสงให้สูงขึ้น จึงควรมีการปฏิบัติดูแลรักษา ดังจะกล่าวต่อไป

การดูแลรักษาการให้น้ำถั่วลิสง

ถั่วลิสงเป็นพืชที่มีความต้องการน้ำเพื่อการเจริญเติบโตและสร้างเมล็ดในช่วงอายุต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โดยจะมีความต้องการน้ำมากในช่วงระยะเริ่มงอก เรื่อยไปจนถึงช่วงการ ออกดอกแทงเข็ม เมื่อถั่วลิสงเกิดฝักแล้วความต้องการน้ำจะเริ่มลดปริมาณลง จนกระทั่งถึง ช่วงที่ฝักแก่พร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสำคัญ ๆ ที่มีผลต่อความต้องการน้ำ ของถั่วลิสงอีกได้แก่ คุณสมบัติของดิน น้ำในดิน อุณหภูมิ ความชื้นของอากาศและดิน เป็นต้น ดังนั้นเมื่อจะทำการให้น้ำถั่วลิสงจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อจะให้ได้รับประโยชน์จากการให้น้ำมากที่สุด สำหรับวิธีการในการให้น้ำ สามารถที่จะแบ่งกว้าง ๆ ได้ 2 วิธี คือ

การให้น้ำโดยระบบชลประทาน

การให้น้ำโดยระบบชลประทานสามารถจะให้น้ำแก่ถั่วลิสงได้ในสภาพพื้นที่ที่มีความราบเรียบสม่ำเสมอหรืออาจจะลาดเทเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อให้ถั่วลิสงมีการใช้ประโยชน์จาก น้ำได้อย่างเต็มที่ การให้น้ำโดยระบบชลประทานนี้มีหลายแบบหลายวิธีด้วยกันเช่น ให้น้ำ ทางฝาดิน ให้น้ำใต้ฝาดิน ใช้น้ำแบบฉีดฝอย ในการพิจารณาว่าจะให้น้ำกับถั่วลิสงแบบไหน นั้นก็ขึ้นอยู่กับวิธีการปลูกเป็นสำคัญ กล่าวคือ

การยอร์่องปลูกแถวเดี่ยว การปลูกถั่วลิสงแบบแถวเดี่ยวนิยมให้น้ำโดยวิธีปล่อยให้ตามร่อง ทั้งนี้เพราะมีความสะดวกหลายประการ อาทิเช่น สะดวกในการให้น้ำการเขตรกรรม การถ่าย เทหมุนเวียนน้ำและอากาศ และยังเป็นการประหยัดน้ำได้มากอีกด้วย

การยกร่องปลูกสองแถว การปลูกแบบนี้จะมีการให้น้ำโดยวิธีปล่อยไปตามร่องเช่นเดียวกับ การยอร์่องปลูกแถวเดี่ยว แต่จะมีข้อเสียบ้างในเรื่องเกี่ยวกับการเขตรกรรม เนื่องจากปลูกเป็น แถวคู่ ทำให้การพรวนดินระหว่างแถวปลูกเป็นไปได้ยาก อีกทั้งการพูนโคนก็ทำได้เพียงด้าน เดียวเท่านั้น ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการปลูกแถวเดี่ยวจึงทำให้ได้ผลดีน้อยกว่า

การยกร่องปลูกมากกว่าสองแถว การปลูกแบบนี้ไม่ควรให้น้ำโดยวิธีปล่อยน้ำไปตามร่อง ทั้งนี้เพราะจะมีผลกระทบกระเทือนต่อผลผลิตถั่วลิสงมาก เนื่องจากความชื้นในดินบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางร่องจะไม่เพียงพอ ในขณะที่แถมริมร่องมีมากเกินไปความต้องการ และอีกประการหนึ่ง การพรวนดินคายน้ำและการพูนโคนในแถวกลางร่องก็ทำได้ยาก นอกจากนี้ยังทำให้ดินแน่น มีวัชพืชมาก การระบายน้ำไม่ดี ปริมาณอากาศในดินไม่เพียงพอกับความต้องการของ ถั่วลิสง และเชื้อโรโซเบียมในดิน

การปลูกโดยไม่มีการยกร่อง การปลูกโดยไม่มีการยกร่องควรจะให้ น้ำโดยวิธีการปล่อยน้ำท่วมและวิธีการแบบฝนปรอยจะเหมาะกว่า ทั้งนี้เพราะถ้ามีการให้น้ำโดยระบบชลประทานวิธีอื่นเช่น การปล่อยให้น้ำไปตามร่องหรือท่วมเป็นอ่างจะทำให้เกิดการสิ้นเปลืองน้ำในปริมาณมากและเสียค่าใช้จ่ายสูง

การให้น้ำโดยระบบอาศัยน้ำฝน

ถั่วลิสงที่ปลูกในสภาพไร้อากาศโดยทั่วไปแล้วจะอาศัยน้ำฝนเพียงอย่างเดียว เป็นการยากที่จะให้น้ำโดยอาศัยระบบน้ำชลประทาน ทั้งนี้เพราะในสภาพไร้อากาศเป็นพื้นที่ที่กว้างและมักจะอยู่ในที่ดอน ถ้าจะให้ให้น้ำโดยระบบชลประทานจะเป็นการลงทุนที่สูงมาก และไม่คุ้มกับผลผลิตที่ได้ อย่างไรก็ตามการปลูกถั่วลิสงโดยอาศัยน้ำฝนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ กล่าวคือ

1. การเลือกช่วงเวลาปลูกจะต้องให้ถูกต้องตามฤดูกาล ทั้งนี้เมื่อถึงระยะเก็บเกี่ยวจะได้ไม่มีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับฝนหรือความชื้น จะเป็นสาเหตุให้เมล็ดถั่วลิสงขึ้นราได้
2. การปลูกและการดูแลรักษาจะต้องทำให้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อระบบราก การแทงเข็ม การเจริญของฝักในดินและผลผลิต
3. ควรมีการจัดทำทางระบายน้ำให้ถูกต้องและเพียงพอ เพื่อระบายน้ำมากเกินไปเกินความต้องการออกไป ซึ่งจะช่วยให้การหมุนเวียนของน้ำและอากาศในดินดีขึ้น
4. ควรมีการใช้วัสดุคลุมดินเช่น เศษหญ้าหรือฟางข้าว คลุมบริเวณแปลงปลูกถั่วลิสง เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน และเพื่อลดการระเหยของน้ำในดิน

การกำจัดวัชพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัชพืชเป็นศัตรูของถั่วลิสงที่สำคัญชนิดหนึ่ง ทั้งนี้เพราะวัชพืชจะคอยแย่งน้ำ อาหาร และแสงแดดจากถั่วลิสง ทำให้ผลผลิตลดลง การกำจัดวัชพืชให้กับถั่วลิสงนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ในทางปฏิบัติแล้วช่วงเวลาการกำจัดวัชพืชมีอยู่จำกัดเพียงระยะเวลาอันสั้น เนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น ธรรมชาติของการตีฝักลักษณะทรงต้น ระยะปลูก ดังนั้นระยะเวลาที่จะทำการกำจัดวัชพืชที่เหมาะสมควรกระทำครั้งที่ 1 เมื่อระยะที่ต้นถั่วลิสงอายุได้ 15 วัน และครั้งที่ 2 เมื่อต้นถั่วลิสงอายุได้ 30 วัน รวม 2 ครั้ง เมื่อต้นถั่วลิสงมีอายุตั้งแต่ 45 วันเป็นต้นไป ไม่ควรที่จะเข้าไปกำจัดวัชพืชในแปลงถั่วลิสงเพราะจะทำให้กระทบกระเทือนต่อการแทงเข็มของถั่วลิสงได้ ในการกำจัดวัชพืชในไร่ถั่วลิสงนั้นสามารถกระทำได้ 3 วิธีคือ

ใช้แรงงานคนหรือเครื่องมือกล วิธีนี้มีการปฏิบัติกันมาช้านาน ปัจจุบันนี้ก็ยังมีการใช้กันอยู่ส่วนมากจะเป็นการกำจัดวัชพืชที่งอกขึ้นมาแล้ว แต่วัชพืชนั้นยังไม่ออกดอกหรือติดเมล็ด ทั้งนี้เพื่อไม่ให้วัชพืชเหล่านั้นแพร่พันธุ์เพิ่มปริมาณมากขึ้น อาจจะทำให้วัชพืชต่อไปนี้

การเผา เป็นการกำจัดวัชพืชที่ง่ายที่สุดแต่ก็เสี่ยงมากที่สุด ส่วนมากจะทำการเผาหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะเตรียมดินปลูกถั่วลิสง การเผาเป็นการทำลายวัชพืชเฉพาะส่วนที่อยู่บนผิวดินเท่านั้น ส่วนพวกที่อยู่ในดินอาจไม่ถูกทำลายเมื่อมีการไถพลิกดินหรือเมื่อดินมีความชื้นพอเหมาะ ปรากฏว่ามีวัชพืชงอกขึ้นมาอีก

การทำรูน เป็นการกำจัดวัชพืชโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น จอบ หรือคราดซี่ การใช้จอบนิยมใช้ค้ายวัชพืชระหว่างแถวและระหว่างต้นถั่วลิสง ส่วนการใช้คราดซี่เป็นการคราดเอาวัชพืชให้หลุดจากดิน มักจะทำตอนที่วัชพืชยังเล็กอยู่และทำให้สภาพที่ดินค่อนข้างร่วนเท่านั้น

การเกี่ยว การเกี่ยวเป็นการตัดถอนวัชพืชส่วนที่อยู่เหนือดิน ถ้าเป็นวัชพืชที่ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ดควรตัดหรือเกี่ยวในขณะที่วัชพืชยังไม่ออกดอก แต่ถ้าวัชพืชที่แพร่พันธุ์ด้วยส่วนอื่น เช่น ต้นหรือหัว ควรจะตัดบ่อย ๆ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้วัชพืชขึ้นหนาแน่นมาก อันจะเป็นการแย่ง

น้ำและอาหารถั่วลิสง การเกี่ยวนิยมนิยมปฏิบัติกันมากในแหล่งปลูกที่มีฝนตกติดต่อกันจนทำร่นไม่ได้ ส่วนมากจะใช้เคียวและแฉ่งเป็นอุปกรณ์ในการเกี่ยว

การใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืช นับว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมมากสำหรับพื้นที่ที่มีการปลูกถั่วลิสงเป็นจำนวนมาก ซึ่งการกำจัดวัชพืชโดยใช้แรงคนหรือใช้วิธีการอย่างอื่นไม่สามารถจะกำจัดวัชพืชได้ทันตามกำหนด การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชส่วนมากจะใช้สารเคมีประเภทเลือกทำลายเฉพาะวัชพืช เช่น มีคุณสมบัติป้องกันการงอกของวัชพืช ยับยั้งการเจริญเติบโตของต้นกล้าวัชพืช สารเคมีที่ใช้กำจัดวัชพืชเป็นประจำในไร่ถั่วลิสงได้แก่

อลาคลอร์ มีชื่อทางการค้าที่รู้จักกันแพร่หลายคือ แลสโซ ใช้ฉีดคลุมดินทันทีหลังจากที่ปลูกถั่วลิสงแล้ว สามารถควบคุมการงอกของเมล็ดวัชพืชใบแคบเช่นหญ้าต่าง ๆ ได้ดี ใช้ในอัตรา 300-1,000 ซีซี.ต่อไร่

เมโทลาคลอร์ มีชื่อทางการค้าว่า คูอับล เป็นสารเคมีที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับแลสโซ ใช้ฉีดพ่นหลังจากปลูกถั่วลิสงแล้ว ใช้ในอัตรา 400-800 ซีซี.ต่อไร่

การใช้ระบบปลูกพืช โดยการปลูกถั่วลิสงเป็นพืชแซมหรืออาจจะปลูกพืชอื่นสลับกับถั่วลิสง เป็นการลดปริมาณของวัชพืชบางชนิดเพื่อไม่ให้สามารถแข่งขันกับพืชอื่นได้

ปุ๋ยและการใส่ปุ๋ย

นดิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้แก่ดิน เพื่อให้พืชได้มีธาตุอาหารใช้อย่างเพียงพอและให้ผลผลิตได้สูง ปุ๋ยที่ใส่ให้ถั่วลิสงสามารถจำแนกได้ 2 ชนิด คือ

ปุ๋ยอินทรีย์ ได้แก่ปุ๋ยที่มีล้ากำเนิดมาจากสิ่งที่มีชีวิตหรืออยู่ในรูปของอินทรีย์สาร ปุ๋ยพวกนี้ ได้แก่ ชากพืช ชากสัตว์ มูลสัตว์ และเศษขยะต่าง ๆ ส่วนมากแล้วจะให้ธาตุอาหารแก่พืชได้ช้า ๆ และในปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับปุ๋ยเคมีในปริมาณของปุ๋ยที่ให้เท่ากัน แต่มีประโยชน์

ในการปรับปรุงคุณสมบัติทางฟิสิกส์ของดินให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยปกติแล้วการใส่ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มผลผลิตถั่วลิสงนั้น เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนต่ำ เพราะถั่วลิสงราคาไม่สูงมากนัก ดังนั้นจึงควรเน้นในเรื่องการขยายการปลูกถั่วลิสงเพื่อเป็นการเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีอินทรีย์วัตถุให้กับดินน้อย เช่น ดินร่วนปนทราย หรือดินทรายร่วน เป็นต้น ทั้งนี้เพราะถั่วลิสงมีไรโซเบียมอยู่ปมราก ช่วยตรึงไนโตรเจนจากอากาศเข้ามาใช้ในปริมาณพอสมควร ซึ่งหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วลำต้น ใบ และรากของถั่วลิสงที่เหลือจะช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดินและเป็นการเพิ่มปริมาณไนโตรเจนให้กับดินได้อีกด้วย

ปุ๋ยเคมี ได้แก่ปุ๋ยที่มีต้นกำเนิดมาจากสิ่งที่ไม่มีชีวิตหรืออยู่ในรูปของอนินทรีย์สาร ปุ๋ยเคมีส่วนใหญ่จะมีธาตุอาหารอยู่ในปริมาณที่มากและสามารถปลดปล่อยธาตุอาหารออกให้พืชได้ใช้อย่างรวดเร็วต่อความต้องการของพืช แต่การใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน ๆ จะมีผลทำให้สภาพโครงสร้างของดินเสียไป การใส่ปุ๋ยเคมีให้กับถั่วลิสงนั้นถ้าเทียบกับพืชไร่อื่น ๆ เนื่องจากถั่วลิสงสามารถตรึงไนโตรเจนจากอากาศได้นั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามการใส่เคมีให้กับถั่วลิสงก็ยังมีจำเป็นอยู่ และปุ๋ยเคมีที่จะต้องใส่ให้กับถั่วลิสงนั้นก็ใส่แก่

ไนโตรเจน ถั่วลิสงมีความต้องการธาตุไนโตรเจนในปริมาณมากกว่าธาตุอื่น ๆ แหล่งที่มาของธาตุไนโตรเจนได้มาจากดิน และจากการตรึงไนโตรเจนจากอากาศของแบคทีเรียพวกไรโซเบียมที่ปมรากถั่วเป็นส่วนใหญ่ การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนสามารถทำให้การเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างเห็นเด่นชัด แต่ผลผลิตถั่วลิสงเพิ่มขึ้นน้อยมาก หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ถั่วลิสงมีการตอบสนองด้านผลผลิตต่อปุ๋ยไนโตรเจนน้อยมากในดินโดยทั่ว ๆ ไป แต่อาจจะมีบ้างในแหล่งที่ดินมีปัญหาเช่นดินมีความเป็นกรดสูง มีการระบายน้ำไม่ดี เช่นดินนาบางแห่ง ในทางปฏิบัติควรที่จะให้ต้นถั่วลิสงได้รับไนโตรเจนจากเชื้อไรโซเบียมแทนการใช้ปุ๋ย ดินที่มีความเป็นกรดหรือเป็นทรายจัดและมีอินทรีย์วัตถุต่ำ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ควรมีการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนช่วยบ้าง โดยใส่ก่อนปลูกพืชเพื่อช่วยเร่งการเจริญเติบโตในระยะแรกในอัตราไม่เกิน 3 ก.ก ต่อไร่ กรณีที่ถั่วลิสงขาดธาตุไนโตรเจนนั้นจะทำให้ถั่วโตช้า ใบมีสีเหลืองซีดและต้นกล้าอ่อนแอ